

OGŁOSZENIA PARAFIALNE

2. Dzisiejsza – ostatnia niedziela kwietnia jest Ogólnopolską Niedzielą Modlitw za Kierowców i wszystkich poruszających po drogach. Niech nasza wspólna modlitwa owocuje rozwagą, większym rozsądkiem i mądrością w czasie naszych pieszych, rowerowych czy samochodowych wojaży.

3. Jutro zapraszamy do modlitwy w intencji Europy w dniu święta jej patronki, św. Katarzyny Sienieńskiej. Naszą modlitwą ogarniemy również wszystkie ofiary nazistowskiego i stalinowskiego terroru, zwłaszcza osoby duchowne i konsekrowane, w przypadający tego dnia Dzień Męczeństwa Duchowieństwa Polskiego, upamiętniający rocznicę wyzwolenia obozu koncentracyjnego w Dachau.

4. W środę rozpoczynamy piękny miesiąc maj. W naszej polskiej tradycji to miesiąc szczególnej modlitwy razem z Maryją. Każdego dnia przed wieczorną Mszą Świętą, o godz. 17:30 będziemy odprawiali nabożeństwa majowe. Rozpoczniemy również apele maryjne przy grocie, po wieczornej mszy św. W tym dniu również przypada wspomnienie Świętego Józefa Rzemieślnika, zatem w czasie Mszy Świętych i nabożeństwa majowego będziemy się modlić za wszystkich pracujących i tych, którzy pracy poszukują.

5. W czwartek, 2 maja, przypada Dzień Flagi Rzeczypospolitej Polskiej. Nie zapomnijmy o wywieszeniu flag, aby w ten sposób zademonstrować nasze przywiązanie do barw narodowych.

6. W piątek, 3 maja, obchodzimy szczególną uroczystość – uroczystość Najświętszej Maryi Panny Królowej Polski i Głównej Patronki naszej ojczyzny oraz Narodowe Święto Rocznicy Uchwalenia Konstytucji Trzeciego Maja. Przyjdźmy w tym dniu do kościoła na Mszę Świętą. Msze będą odprawione o godz. 6:00, 8:00, 10:00, 12:00 i 18:00. Podczas Eucharystii o godz. 10:00 będziemy się szczególnie modlić w intencji naszej umiłowanej Ojczyzny. Niech przez ten cały świąteczny dzień towarzyszy nam modlitwa za Polskę i za Polaków w kraju i na emigracji. Ze względu na przypadającą uroczystość nie obowiązuje nas wstrzemięźliwość od pokarmów mięsnych. W czasie nabożeństwa majowego odnowimy Akt poświęcenia rodzaju ludzkiego Najświętszemu Sercu Pana Jezusa.

7. W sobotę przypada wspomnienie Świętego Floriana, męczennika, patrona strażaków. O godz. 8.00 będzie msza św. w intencji naszych strażaków. To także pierwsza sobota miesiąca. Wyjątkowo tego dnia po wieczornej Mszy odprawimy nabożeństwo majowe i odmówimy Różaniec, powierzając w nim intencje strażaków i wszystkich spieszących z pomocą podczas pożarów, powodzi czy innych klęsk żywiołowych i zakończymy Apelem Jasnogórskim.

8. W sobotę, 11 maja w naszej parafii uroczystość I Komunii św. (10:00 i 12:00).

BAZYLIKA MNIEJSZA
PARAFIA RZYMSKOKATOLICKA
NAJŚWIĘTSZEGO SERCA JEZUSOWEGO
ul. Ks. Skorupki
16-300 Augustów
Nr konta BS Augustów
69 9351 0000 0018 5707 2000 0010

KANCELARIA PARAFIALNA
czynna od poniedziałku do piątku
w godzinach: 8:00-10:00 i 15:00-18:00
w sobotę: 8:00-10:00
tel. 87 644 77 38

PROBOSZCZ
ks. kan. Wojciech Jabłoński - 571 329 836
WIKARIUSZE
ks. Wiesław Górski
ks. Marek Godlewski - 574 948 505
ks. Paweł Lenda - 570 767 355

Gazetka parafialna „Poślaniec Serca” jest wydawana przez Rzymskokatolicką Parafię pw. Najświętszego Serca Jezusowego w Augustowie i jest przeznaczona do użytku wewnętrznego członków tej wspólnoty.

28.04.2024

V NIEDZIELA WIELKANOCNA

Nr 16 (151)

Rok Duszpasterski: UCZESTNICZĘ WE WSPÓLNOŚCI KOŚCIOŁA

Biuletyn Parafii pw. Najświętszego Serca Jezusowego w Augustowie

SŁOWO KSIĘDZA PROBOSZCZA

Co to jest chciwość?

Grzech chciwości nie polega wcale na tym, że się dużo posiada. Ani na tym, że chce się posiadać więcej. Problematyczne nie jest samo posiadanie. Wszystkich nas nauczono, że ważniejsze jest „być” niż „mieć”. Dramat chciwości zaczyna się wówczas, gdy odmawiamy zgody na to, by nasze pragnienia, potrzeby, zachcianki nie zostały wszystkie i natychmiast zaspokojone – kiedy swojemu głodnemu (niekoniecznie tylko dóbr materialnych) „ja” przyznajemy prawo do natychmiastowego zaspokojenia i satysfakcji bez względu na cokolwiek i kogokolwiek. Nic dziwnego, że chciwość pojawia się na liście grzechów głównych już na drugiej pozycji, zaraz za pychą, skoro ostatecznie sprowadza się do skrajnego egocentryzmu i egoizmu: Ja liczę się przede wszystkim. Z co najmniej kilku powodów chciwość jest pułapką wyjątkowo trudną do ominięcia i matnią, z której wcale nie tak prosto się wyrwać. Po pierwsze – żeruje na naszym strachu, obawach i lękach („Muszę mieć, wziąć, zdobyć, zaoszczędzić, bo jeśli ja o siebie nie zadbam, to nikt o mnie nie zadba”). Chciwość będzie też często grać na wrażliwej strunie naszego poczucia odpowiedzialności za innych (rodziców za dzieci, szefa za podwładnych i ogólny dobrostan przedsiębiorstwa, proboszcza za parafię itd.). Po drugie – jak mówi stare przysłowie: Apetyt rośnie w miarę jedzenia. Niejednokrotnie też sztucznie podsycany porównywaniem się do innych, od którego mało kto z nas jest całkowicie wolny. Zawsze ta nieszczęsna trawa w ogródku sąsiada będzie wydawała się jakaś taka bardziej zielona i bujna... Po trzecie (poniekąd związane z drugim) – im mniej mamy kontaktu ze sobą, tym mniejsza jest nasza świadomość, że generalnie – jako ludzie – nosimy w sobie pragnienia i potrzeby, których świat doczesny nie jest i nigdy nie będzie w stanie całkowicie zaspokoić. Zaś im mniejsza jest nasza świadomość tego stanu rzeczy, tym rozpaczliwiej staramy się owo zaspokojenie osiągnąć. W efekcie przestajemy oglądać się na cokolwiek i kogokolwiek, a świat i ludzie niepostrzeżenie (ale tragicznie skutecznie) stają się w naszych oczach czymś do zagarnięcia i zjedzenia. Tracimy poczucie bycia obdarowanymi, a wraz z nim zdolność do radości z tego, co mamy. Gdybyśmy chcieli ująć problem chciwości w zwięzłą definicję, to brzmiałaby ona mniej więcej tak: Chciwość to postawa wobec świata i ludzi, w ramach której dajemy sobie prawo

do zaspokajania swoich pragnień tu i teraz, za wszelką cenę, bez liczenia się z kimkolwiek i czymkolwiek. Chciwość nieubłaganie zamyka nas na drugiego – potrzebującego. Bo skoro moje potrzeby/pragnienia są najważniejsze, a jednocześnie nieskończone, to na potrzeby drugiego po prostu nie ma już miejsca.

Ciąg dalszy za tydzień...

WITRAŻE W NASZEJ BAZYLICE

Wchodząc do kościoła, na prawej ścianie, nad konfesjonalem ks. Wiesława, znajdują się trzy witraże zatytułowane: „Bóg i Ojczyzna”. Środkowy witraż przedstawia św. Stanisława, patrona Polski, a także walczące orły na tle biało-czerwonej wstęgi, widnieje też hasło: „Za naszą wolność i waszą”. Umieszczony jest też wizerunek Kościuszki, składającego przysięgę, a także sztandar powstańcy dywizji im. Tadeusza Kościuszki.

Święty Stanisław, Biskup i Męczennik, jeden z głównych Patronów Polski urodził się w Szczepanowie k. Bochni ok. 1030 r. Przypuszczalnie ukończył szkołę, katedralną w Krakowie, przeznaczoną dla wykształcenia przyszłych duchownych, potem podróżując po Europie kontynuował swoją edukację. Biskup Suła-Lambert powierzył mu pracę w kancelarii książęcej na Wawelu, zaś król Bolesław Śmiały w 1072 r. zdecydował, iż zostanie biskupem w Krakowie. Diecezja Krakowska obejmowała wówczas obszar niemal 55.000 km², zamieszkały przez 200 tys. ludzi, wśród których duszpasterzowało ok. 200 księży. W trosce o powierzoną diecezję św. Stanisław zakładał dalsze parafie, starając się o nowe fundacje kościelne. Drugim nurtem jego działalności stało się odnowienie struktur kościelnych po okresie wewnętrznej wojny, jak i niszczycielskiego najazdu Czechów (lata 1034-1038). W czasie zarządzania diecezją przez św. Stanisława biskupstwo krakowskie przodowało w dziele odnowy i umocnienia polskiego Kościoła. Działalność biskupa zakończyła się ostrym konfliktem z królem Bolesławem Śmiałym. W 1079 r. bp Stanisław poniósł męczeńską śmierć, natomiast król utracił tron i musiał opuścić Polskę. Od ponad stu lat trwa spór historyków dążących do wyjaśnienia przyczyn zatargu. Najbliższa wydarzeniom "Kronika polska" Galia Anonima, spisana w 40 lat po tragicznych wydarzeniach, poświęca relacji zaledwie trzy zdania, zawierając poważne niedomówienia: „Jak zaś doszło do wypędzenia króla Bolesława z Polski, długo byłoby o tym mówić; tyle

wszakże można powiedzieć, że sam będąc pomazańcem [Bożym] nie powinien był [drugiego] pomazańca za żaden grzech karać cielesnie. Wiele mu to bowiem zaszkodziło, gdy przeciw grzechowi grzech zastosował i za zdradę wydał biskupa na obcięcie członków. My zaś ani nie usprawiedliwiamy biskupa-zdrajcy, ani nie zalecamy króla, który tak szpetnie dochodził swych praw.” (tł. M. Grodzicki) Kronikarz nie usprawiedliwia biskupa, łagodnie traktuje zdradę i grzech, ostro natomiast potępia postępowanie króla, którego działanie przyczyniło się do wypędzenia z kraju. Warto odnotować, że "Kronika" powstawała ku chwale króla Bolesława Krzywoustego, syna Władysława Hermana, który doszedł do władzy dzięki wypędzeniu Bolesława Śmiałego. Kronika Wincentego Kadłubka spisana w sto lat później daje szerszy opis wydarzeń. Wynika z niej, że św. Stanisław napominał króla w sprawie krzywdzącego postępowania wobec swoich poddanych, szczególnie rycerstwa i ich rodzin; w końcu obłożył go klątwą. Bolesław Śmiały wysłał siepaczy, aby zabili biskupa - jednakże nie zdołali tego uczynić. Wyrok wykonał osobiście król - 11 kwietnia 1079 r., przypuszczalnie na Skalce. Doprowadziło to do odsunięcia króla od władzy, który był zmuszony opuścić Polskę i schronić się na Węgrzech, gdzie zmarł w dwa lata później. Od czasu kanonizacji św. Stanisław wszedł na stałe do dziejów Polski. Stał się obrońcą Polski i Polaków nazywanym „Pater Patriae” (Ojciec Ojczyzny). Do jego grobu pielgrzymowały tak liczne rzesze wiernych, iż wkrótce Katedra Wawelska została uznana pierwszą polską świątynią. Opisywane cudowne zrośnięcie się jego porąbanego mieczem ciała będzie symbolizowało scalenie Polski po rozbiciu dzielnicowym. W ciągu wieków kilkakrotnie składano tu wojenne trofea, m.in. krzyżackie sztandary po zwycięstwie pod Grunwaldem w 1410 r., a po odsieczy wiedeńskiej w 1683 r. król Jan III Sobieski umieścił przy grobie wielką chorągiew wezyra. W 1765 r. ustanowiono order św. Stanisława nadawany corocznie podczas majowych uroczystości w kościele św. Krzyża w Warszawie. W liturgicznym kalendarzu powszechnym wspomnienie św. Stanisława przypada 11 kwietnia. Jednakże w Polsce przyjęto jako datę święta dzień 8 maja, pamiątkę ogłoszenia jego kanonizacji w Polsce. Powodem utrzymywania tego terminu obok tradycji jest pragnienie, aby świętowaniu nigdy nie przeszkodził okres Wielkiego Postu. W średniowieczu obchodzono je we wszystkich diecezjach polskich (poza kamieniecką) jako święto nakazane, wolne od pracy fizycznej, nauki i rozpraw sądowych. Każdego roku organizowana jest majowa uroczysta procesja z Wawelu na Skalkę, gdzie przed kościołem św. Michała i klasztorem OO. Paulinów odprawiana jest Msza św. z udziałem przedstawicieli Episkopatu Polski i gości z zagranicy.

MYŚLI ŚWIĘTYCH I BŁOGOSŁAWIONYCH

„Panie, daj mi łaskę rozumienia się na żartach, abym zaznał w życiu trochę radości i innych mógł nią obdarzać.”

(**św. Tomasz More**)

W BAZYLICE TRWA CAŁODZIENNA
ADORACJA NAJSWIĘTSZEGO
SAKRAMENTU
Koronka do Bożego Miłosierdzia
codziennie o godzinie 15.00

Solenizantom i Jubilatom składamy
najserdeczniejsze życzenia: zdrowia,
radości, pokoju i Bożego Błogosławieństwa i
opieki Pani Różańca świętego i naszych
świątym Patronów.

OGŁOSZENIA PARAFIALNE

1. Alegoria o winnym krzewie przypomina, jak ważne dla Jezusowego ucznia jest trwanie w zjednoczeniu ze swoim Mistrzem. Pamiętajmy o tym zawsze i wszędzie i nie zapominajmy nigdy o codziennej modlitwie i niedzielnej Eucharystii, bo stąd czerpiemy siłę do pięknego i uczciwego życia.